

- Teddy Musím si vzít svůj reprezentační oděv.
(Teddy odchází do svého pokoje, Mortimer schází dolů, Einstein jde k němu, snímá Mortimerův klobouk z věšáku a podává mu jej)
- Einstein (snažte se odstranit Mortimera z domu)
Vy teď přece odejdete, vidíte ?
- Mortimer (vezme klobouk a položí ho na stůlek)
Ne, doktore! Musíme počkat - na něco velmi důležitého.
- Einstein Prosím vás, odejděte, teď !
- Mortimer Doktore Einsteine, nemám osobně nic proti vám, jste mi docela sympatičtější - Dejte na mne: vypadněte odtud a odejděte nejdál, co můžete.
- Einstein Já ? Vy jděte pryč - hned teď !
- Mortimer (jde do středu jeviště) Dobrá, ale neříkejte pak, že jsem vás nevaroval.
- Einstein Já varuju vás - zmizte rychle!
- Mortimer Co nevidět tady propukne pekelná mela!
- Einstein Poslyšte, Šony má špatnou náladu - a to pak vždycky řadí jako smyslů zbavený! A zle to dopadne! Moc zle dopadne!
- Mortimer Jonatan mne teď nezajímá.
- Einstein Aber Himmel Herrgott - to ani ty hry, co na ně chodíte, vás nepoučej ?
- Mortimer O čem ?
- Einstein No, přinejmenším se v nich lidé chovají jako lidé! Ale vy ne !
- Mortimer (kterého toto mínění o divadelních hrách zajímá) Tohleto si vážně myslíte? Opravdu

se domníváte, že lidé v divadelních kusech jednéjí inteligentně? Přál bych vám vidět ty nesmysly, které musím denně vysedět. Jako například to dnešní veledílo...

(Jonatan vychází ze sklepa s kasetou a naslouchá Mortimerovi)

V tom kuse je mladý muž, o kterém vám chce autor namluvit, že je výjimečně bystrý - a ten ví, že je pod jednou střechou s dvěma vrahy - musí tušit, že mu hrozí nebezpečí - byl dokonce varován, aby z domu zmizel - a vyslyší, že odejde? Klidně si tam zůstane! A teď se vás ptám, doktore: takhle se chová inteligentní tvor?

Einstein Vy se ptáte mne ?

Mortimer Ten chlap neměl ani tolik filipa, aby se měl trochu na pozoru. Například, ten vrah ho vyzve, aby se posadil.

Einstein (který se postaví tak, aby Mortimer nemohl zahlédnout Jonatana) To mu řekl: "Račte se posadit?"

Mortimer (odstrkává židli od stolu a nespouští zrak z Einsteina) Věřte si to nebo ne - přesně tak !

Einstein A co on ?

Mortimer (usadiv se) Ne posadil se. Takhle se rozvalil. (Předvádí to) Přitom nezapomente, že je líčen jako výjimečně bystrý mladý muž. A tu si sedí a jen čeká, až ho svážou. A čím, myslíte, že ho svážou ?

Einstein Čím ?

Mortimer Šňůrou od záclon.

(Jonatan zpozoruje šňůry na obou stranách záclon u oken. Pliží se k truhle, vystoupí na ni a odřezává šňůry kapesním nožem)

Einstein No, proč ne ? Dobrý nápad! Pohodlný!

Mortimer Až moc pohodlný, laciný! Kdypak divadelní autoři budou mít nějakou imaginaci! Šňůry od záclon.

(Jonstan se plíží zvolna zezadu se šňůrou k Mortimerovi)

Einstein Copak ho neviděl, jak je uřezává ?

Mortimer Ten s vidět! Sedí si prostě k němu zády! A na takové bezduchosti musíme čoučet večer co večer. A potom se tvrdí, že kritici zabíjejí divadlo. Nesmysl! Autoři vraždí divadlo. A tak tam sedí - ten veletrouba - co má být výjimečně bystrý mladý muž - a čeká, až ho přiváží a vstrčí mu roubík do úst!

(Jonstan přehodí smyčku ze šňůry Mortimerovi kolem ramen a pevně ji utáhne. Druhý konec šňůry hodí na podlahu před Einsteina. Současně Einstein rychle přistoupí k Mortimerovi a zcpe mu kapesníkem ústa. Pak zdvihne druhý konec šňůry a přivazuje Mortimerovi nohy ke křeslu)

Einstein (dokončuje přivazování) Tak v tom člověku jste se neplet - moc chytřej nebyl!

Jonstan A teď, Mortimere - nemáš-li nic proti tomu - tu hru dokončíme.

(Jde k příborníku, přináší na stůl dvě svíčky a zatímco je rozsvěcí, mluví, Einstein klečí ještě u Mortimerova křesla)

Mortimere, byl jsem pryč dvaet let - ale ani na vteřinu jsem na tebe - drahý bratře můj - nezapomněl. Jednou v noci v Melbournu jsem o tobě snil - když jsem přistál v San Francisku, zmocnil se mě podivný blaživý pocit, že jsem opět na téže půdě jako ty.

(Jonatan dorozsvěcel svíčky, jde k vypínači a zhasí. Einstein mezitím vstane a jde k truhle. Jonatan vezme krabici s nástroji od sklepních dveří, postaví ji na stůl mezi svícný a otevře ji. Je vidět různé chirurgické nástroje uvnitř kazety i ve spodu víka)

Tak, doktore, do práce! (Vytáhne skalpel z krabice a zálibně jej hladí, zatímco Einstein pokleká na židli u stolu. Je na něm vidět, že se mu do toho nechce)

Einstein Šony, mně k vůli - ten rychlý, londýnský -

Jonatan Doktore, to musí být umělecké dílo! Konečně, vždyť je to kritik všech kritiků!

Einstein Šony!

Jonatan (výhrůžně) D o - k t o - r e!!

(Einstein se vzdává)

Einstein Tak když, ať to máme odbytý!

(Stahuje těsně záclony a usedá na truhlu. Jonatan vybírá ještě asi tři nebo čtyři nástroje a takřka se s nimi mazlí. Konečně, když je všechny rozložil na ručníku, který byl také v krabici, vytahuje z ní pár gumových rukavic)

Jonatan Všechno přichystáno, doktore!

Einstein Musím se napřed napít. Bez pití to nesvedu. (Vytáhne láhev z kapsy, chce se napít, ale shledá, že je láhev prázdná. Rozčílí ho to)

Jonatan Vzpamatuj se!

Einstein Musím mít frťans! Když jsme sem odpoledne přišli, tak tu bylo víno - vzpomínáš si? Kam ho dala ta bába? (Pohlédne na příborník a vzpomene si. Jde k němu, otvírá jej a přináší láhev s dvěma sklenicemi, které

klade na okraj stolu) Hele, Šony, máme
co pít!

(Nalévá víno do obou sklenic, čímž
se láhev vyprázdní. Mortimer ho
pozoruje)

Moc toho není - ale šábneme se. Oběma nám
to bodne.

(Podává sklenici Jonatanovi a svoji
nese ke rtům. Jonatan ho zadržívá)

Jonatan Okamžik, doktore! Nesmíme zapomenout na
dobré vychování! (Přechází k Mortimerovi
a hledí na něho) Mortimere, teď je mi
jasno, že jsem přišel do Brooklynu jen
kvůli tobě. (Podívá se na víno, čichá k
němu a zřejmě usoudí, že bude chutné.
Zdvihá sklínku) Doktore, ne památku mého
mrtvého bratra -

(Když zdvihají číši k ústům, zjeví
se Teddy nahoře na schodišti a
příšerně zatroubí na polnici.
Einstein i Jonatan upustí skleni-
ce a víno se vylije. Teddy se oto-
čí a odejde)

Einstein Mein Gott!

Jonatan Ztracenej idiot!

(Rozběhne se ke schodišti, ale
Einstein utíká k němu a zastoupí
mu cestu)

Ten bude na řadě zejtra, ten tomu neujde!

Einstein Ne, Šony, ne, Teddy ne, to radši uteču!

Jonatan Teddyho vyřídíme jindy.

Einstein Na Teddyho nešáhneš!

Jonatan Teď se už nemůžeme zdržovat! (Přejde k
Mortimerovi, Einstein se postaví před
Mortimera)

Einstein Ten rychlý způsob, co říkáš, Šony ?

Jonatan

Jinak už to nejde.

(Vytáhne z kapsy veliký hedvábný kapesník a uvazuje jej Mortimerovi kolem krku. V tomto okamžiku někdo prudce otevře dveře a O'Hara vběhne vzrušeně dovnitř)

O'Hara

Hej! Pan president musí s tím trubením přestat!

Jonatan

(on i Einstein stojí před Mortimerem, aby ho strážník neviděl) Nezlobte se, inspektore, už jsme mu tu trumpetu vzali.

O'Hara

Ráno udělají sousedi malér. My jsme se jim zaručili, že toho nechá!

Jonatan

Už to víckrát neudělá, inspektore, dobrou noc!

O'Hara

Já bych mu rád osobně domluvil. Kdepak je vypínač? (Najde vypínač a kráčí nahoru, odkud spatří Mortimera, Mortimerovi) Hej! Vy jste mě pěkně vypek! Čekal jsem na vás hodinu ve Sklípku. (Vrací se dolů a přechází k Mortimerovi a pak promluví k Jonatanovi a Einsteinovi) Co to má být ?

Einstein

(bleskurychle uvažuje) On nám vypravoval, co viděl dnes v divadle. A tohleto se přihodilo hrdinovi toho kusu.

O'Hara

Jeje, tohle jste dneska viděl na divadle?

(Mortimer kývne hlavou na souhlas)

Tak to je do detailu ukradený z druhého jednání mé hry. (Začne vysvětlovat) V druhém jednání, zrovna když - (Obrací se zády k Mortimerovi) Radši to vezmu ze začátku. Začínám v šťastné mé matky, kde jsem se narodil - jenomže ještě nejsem narozenej -

(Mortimer šoupe hlasitě podrážkami, aby upoutal O'Harovu pozornost)

Hm a tak ! (O'Hara se chystá odstranit Mortimerovi rouček z úst, ale pak se rozhodne, že mu ho nechá) Ne, musíte si vyslechnout celý děj. (Vezme si židličku, přinese si ji k Mortimerovi, sedne si a pokračuje ve své slátanině, dokud opona nespadne) Tak mětka tam sedí před zrcadlem a líčí se - když tu náhle z ničeho nic vstoupí muž s černým knírem - obrátí se k ní a řekne : "Slečno Latour, vezmete si mne?" Von totiž neví, že je těhotná - - -

O p o n a

Č T V R T É D Ě J S T V Í

Scéna táž. Časně zrána druhého dne. Při vytažení opony proudí už denní světlo do oken. Všechny dveře jsou zavřeny. Záclony jsou rozhrnuty. Mortimer je stále přivázan ke křeslu a zdá se, že už je napolo v bezvědomí. Jonatan spí na pohovce. Einstein příjemně nadržován sedí nalevo u stolu s hlavou na stole. O'Hara bez kabátu a s uvolněným límečkem stojí u židličky, která je mezi ním a Mortimerem. Dospěl právě k nejvzrušenější scéně ve své hře. Na stole je láhev whisky, odливka a talíř, plný špečků od cigaret.

O'Hara

- leží v bezvědomí přes stůl jenom v kombiné - ten padouch nad ní stojí s napřáženou sekerou - (Zaujme "padoušící pozici") - já jsem připoutaný k židli zrovna jako vy - kolem dokola šlehají plameny - všechno v jednom ohni - když tu náhle zčistojasne - vlézá oknem sám primátor La Guardia.

(Einstein zdvihne hlavu a pohlédne k oknu. Když v něm nevidí La Guardiua, sáhne po láhvi a naleje si znovu do sklenice. O'Hara k němu přistoupí a bere mu láhev)

Pomalu! Zapomínáte, kdo na ni dal!

Einstein

A neposlouchám vás snad? (Přejde k Jonatanovi k pohovce)

O'Hara

Jak se vám to vůbec líbí?

Einstein

No, Šony při tom usnul.

O'Hara

(právě dopil doušek z flašky) Tak ho nechte, když nemá víc zájmu, nedostane už napít!

Einstein

(vezme svou skleničku a usedne s ní na poslední schod. O'Hara mezitím zastrčí židličku pod stůl u schodiště, postaví na něj láhev, pak přechází do středu jeviště a pokračuje ve vypravování) No a dál: o tři dny později - já jsem z trestu

přeloženej - protože mi někdo ukrad služební odznak - a jak si tak chodím po svém rajonu po čtyřicátý šestý, najednou zjistím, že ten chlap, kterého stopuju, vlastně sleduje mě!

(Někdo klepe na dveře, Einstein vstane a dívá se oknem ze schodiště. Sklenici postaví za záclonu)

Nepouštějte sem nikoho! - A tak se rozhodnu, že ho převezu. Na rohu je prázdné skladiště a já rychle vklouznu do vrat.

Einstein To jsou chlupové!

O'Hara Stojím tam ve tmě, když tu náhle vidím, že kliko se pomalu začne hejbat!

Einstein (pospíchá dolů a třese Jonatanem, aby ho probudil) Šony, jsou tu chlupové! Chlupové!

(Jonatan se neprobouzí, Einstein uteče nahoru)

O'Hara (pokračuje bez přerušení) Tasím revolver, opřu se o zeď a povídám: "Pojďte dál - "

(Strážníci Brophy a Klein vstupují, vidí O'Haru s pistolí namířencou na sebe a zdvihnou ruce. Když poznají kolegu, tak je opět spustí)

Ahoj, hoši! -

Brophy Co se to tady děje, hrome!

O'Hara (jde k Brophymu) Předstev si tu kliku, Pěťo - tohle je Mortimer Brewster. Napíše se mnou tu rou hru. Zrovna mu vypravuju děj.

Klein (jde k Mortimerovi a odvazuje ho) Tos ho musel přivázat, aby tě poslouchal?

- Brophy Joe, měl by ses radši jít hlásit na strážnici. Celá posádka tě hledá.
- O'Hara Poslali vás pro mne ?
- Klein Copak jsme věděli, že jsi tady ?
- Brophy Přišli jsme sem upozornit dámy, že budou platit jako mourovatý. President zase v noci troubil jako pominutej.
- Klein Podle toho, kolik sousedů nám telefonovalo, člověk by řekl, že se přinejménším trefila atomka do sady Svobody. (Skončil s odvazováním Mortimera a klade šnůry na příborník)
- Brophy Starej se namích a říká, že president už nemůže bejt bez dohledu.
- Mortimer (těžce vstává) Má pravdu.
- O'Hara (k němu přistupuje) Pane Brewstere, já musím jít, tak vám rychle dopovím to třetí jednání.
- Mortimer (od něho odstupuje) Koukněte, nechte mne!
(Brophy mrkne na Kleina, jde k telefonu a vytáčí číslo)
- Klein Víš, člověče, kolik je hodin? Čtvrt na devět.
- O'Hara Už? (Jde za Mortimerem ke schodišti) Ty první dvě dějství, pene Brewstere, jsou trochu dlouhý, ale vyhodit se nic nedá!
- Mortimer (se vleče nahoru) Vyhoďte to i s rukama.
- Brophy (spatří Jonstana na pohovce) Sakra, kdo je ten chlap?
- Mortimer (podpíraje se o zábradlí) To je můj bratr.

Brophy Ten, co kdysi utek? Teď se vrátil?

Mortimer Teď se vrátil !

(Jonatan sebou trhne, probouzeje se)

Brophy (do telefonu) Tady Brophy! Dejte mi Maku!

(O Harovi, který si zdrceně sedl na schody)

Já jin vchlásím, že jsme tě našli, Joe.
(Do telefonu) Mak? Řekni starýmu, ať odvolá tu pátračku - už ho máme. U Brewsterů.

(Jonatan to zaslechne a je rázem vzhůru, pohlíží s hrůzou z Brophyho na Kleina)

Máme tam s ním přijít? Tak dobře - zdržíme ho tedy tady. (Odvěsí) Starý je na cestě sem.

(Jonatan vstane)

Jonatan Tak už to prasklo, co ?

(Brophy a Klein na něho udiveně pohlédnou)

Dostali jste mě! (Obrací se k Mortimerovi, který shora sleduje, co se děje)
A teďka můj včelavka řízl bratr se s vámi rozdělit o odměnu.

Klein O odměnu?

(Klein a Brophy chytí instinktivně Jonatana každý za jednu paži)

Jonatan (táhne za sebou strážníky do středu jeviště) Ale teď já něco udám! Vy si myslíte, že mé tety jsou dobr. činné staré dámy, vidíte? Tak abyste věděli: v jejich sklepě je pohřbeno třináct mrtvol.

Mortimer (volá, spěchaje za Teddym) Teddy! Teddy! Teddy!

- Klein Co to tu blábolíte za nesmysly?
- Brophy Vopatrně vo tetičkách, vopatrně - jsme s nima náhodou moc dobrý přátelé!
- Jonatan (zuří, vleče je ke sklepním dveřím) Ukážu vám to! Dckážu vám to! Pojďte se mnou dolů!
- Klein (výhrůžně) Momentíček! Okamžiček!
- Jonatan Třináct mrtvol! Ukážu vám hroby!
- Klein (odmítaje si dát namluvit takový nesmysl) Prosím vás.
- Jonatan Vy se nechcete přesvědčit, co je dole ve sklepě?
- Brophy (pustí Jonatancvu paži. Kleinovi) Tak s ním jdi do sklepa.
- Klein (také pustí Jonatana, odstoupí a dívá se na něho) Já o to zrovna nestojím bejt s ním sám ve sklepě. Podívej se na tu tlamu. Vypadá jako Boris Kerloff.
- (Jonatan při zmínce o Kerloffovi chytne za krk Kleina a začne ho škrtit)
- Hej, co je? Ať mě nechá!
- Brophy (vytáhne obušek) Pominul ses, chlape?
- (Přeští Jonatana přes hlavu, Jonatan padá v bezvědomí tváří dolů)
- Klein. (ustupuje, nechává Jonatana padnout plnou vahou na podlahu a tře si krk) Co tomu říkáš...?
- (Ozve se zaklepaní)
- O'Hara Dále!

(Komisař Rooney vtrhne dovnitř a práskne za sebou dveřmi)

Rooney Co tu, chlapi, děláte! Řekl jsem přece, že si to vyřídím sám!

Klein My jsme totiž zrovna... pane komisaři...

(Klein pohlédne na Jonatana a Rooneyho tím na něho upozorní)

Rooney Co se stalo? Kladl odpor?

Brophy To není ten, jak troubí na trumpetu. To je jeho bratr, chtěl Kleina uškrtit.

Klein (s rukou na krku) A já přece nic jiného neřek, než že vypadá jako Boris Karloff.

Rooney (jemuž se rozzáří tvář) obraťte ho!

(Oba strážníci obrací Jonatana na záda. Klein pro jistotu očistuje. Rooney pchlíží na Jonatana. O Haro dosud sedí na schodech)

Brophy Nás totiž napadlo, jestli ho náhodou nehledají.

Rooney Ahá, vás napadlo, jestli ho náhodou nehledají! Kdybyste si, vy chlapi, když už se nepodíváte na zatykače, co visej na strážnici, alespoň pročtli příručku "Jak se státí detektivem". (Důležitě) Ovšem že je na něj zatykač. V Indianě utek z věznice pro duševně choré zločince. Má doživotí. Pánbůh ví, že ho dobře popsali - vypadá opravdu jako Karloff.

Klein A odměna je vypsaná?

Rooney Je. A tím to se o ni hlásím!

Brophy Pokoušel se nás nalákat do sklepa.

Klein Že prej je tam pohřbeno třináct mrtvol.

Rooney (podezřívavě) Třináct mrtvol? (Hned však usoudí, že je to nesmysl) A ani tohle vás netrklo, že útek rovnou z cvokhausu?

O'Hara Já jsem si hned myslel, že mluví trochu z cesty.

Rooney (spatří poprvé O'Haru, obrátí se k němu) Ó, Shakespeare promluvil! Kde jste byl celou noc? Nemusíte se obtěžovat s hlášením!

O'Hara Byl jsem tady, pane komisaři. Psal jsem s Mortinerem Brewsterem divadelní hru.

Rooney (ostře) TÁÁÁÁÁ? No, budete mít na ni teď dost času. Jste suspendován. Hlaste se okamžitě na stanici!

(O'Hara vezme svůj kabát, obušek a čepici se stolu. Odchází ke dveřím a otvírá je. Pak se obrátí na Rooneyho)

O'Hara Moh bych si někdy zajít na stanici a použít psacího stroje?

Rooney Ne, zmizte!

(O'Hara spěšně odchází, Rooney zavírá za ním spěšně dveře a přechází ke strážníkům. Teddy mezitím schází nepozorován se schodů a stojí za Rooneyem)

Odneste ho někam a přiveďte ho k sobě.

(Strážníci se sklánějí, aby zvedli Jonstona)

A koukejte z něj vymáčkout, jestli má spoluviníky.

(Strážníci se opět ulíveně napřímí. Rooney vysvětluje)

Někdo mu dopomoh k útěku. Je na něho taky zatykač. Není divu, že je na tom Brooklyn tak bledě, když je u policie

plno takových vrtáků jako vy ! Nalítnout na špek jako třináct mrtvol ve sklepe!

Teddy Ale třináct mrtvol tam je !

Rooney (se k němu prudce otočí) Kdo jste vy ?

Teddy President Roosevelt.

Rooney (udělá pár kroků kupředu a zase se vrátí)
Co je zase tohle ?

Brophy To je ten, co v noci troubí.

Klein Dobré jitro, pane presidente.

(Oba strážníci salutují Teddymu. Teddy opětuje pozdrav, Rooney se přistihne, že také salutuje. Zlobí se sám na sebe a rychle spustí ruku)

Rooney Pane presidente, máte odtroubeno!

Teddy (spatří Jonstana ležet na zemi) Proboha - nová oběť žluté zimnice?

Rooney Co ?

Teddy Ti všichni ve sklepe jsou obětí žluté zimnice.

(Rooney zdolán prochází pokojem k domovním dveřím)

Brophy Ne, pane presidente, to je vyzvědač, kterého jsme přistihli v Bílém domě.

Rooney (ukazuje na Jonstana) Umístíte konečně toho chlepa někam ?

(Strážníci zdvihají Jonstana a odvlékají ho do kuchyně. Mortimer schází po schodech)

Teddy (se obrací k Rooneymu) Jde-li o výslech vyzvědače, spadá to pod moji pravomoc.

- Rooney Vy se o to nestarejte!
- Teddy Zapomínáte, pane, že jako president jsem hlavou tajné služby.
- (Brophy a Klein zmizí s Jonatanem v kuchyni. Teddy jde za nimi. Mortimer přichází do středu jeviště)
- Mortimer Pane komisaři, jsem Mortimer Brewster.
- Rooney Jste si tím jistej ?
- Mortimer Rád bych si s vámi pohovořil o svém bratrovi Teddym - to je ten, co v noci troubil.
- Rooney Pane Brewstere, o tom se nebudeme bavit. Musí být dán někam do ústavu.
- Mortimer Úplně s vámi souhlasím. Dokonce je už všechno zařízeno. Mám již potvrzení našeho rodinného lékaře. Teddy to už podepsal - a já jsem to ověřil svým podpisem jako nejbližší příbuzný.
- Rooney Kam ho dáváte ?
- Mortimer Do Šťastného domova.
- Rooney Dobrá. Je mi ostatně jedno, kde bude! Jen klyž tu nebude.
- Mortimer Chtěl bych, abyste si uvědomil, že za všechno, co se tu stalo, je odpovědný Teddy. Těch třináct mrtvol ve sklepě - - -
- Rooney (který má už těch třinácti mrtvol plné zuby) Já vím, já vím, těch třináct mrtvol ve sklepě. Jako by nestačilo, že se ho celé sousedství bojí a že ruší noční klid tím svým troubením. Můžete si představit ten poprask, kdyby se ta pitomost o těch třinácti mrtvolách roznesla mezi lidí ? A teď začíná panika o žluté zimnici. To se mi tak hodí, co ?

- Mortimer (kterému spadl kámen ze srdce, se rozpačitě zasměje) Třináct mrtvol! Myslíte, že by se někdo našel, kdo by tomu uvěřil?
- Rooney Člověk nikdy neví. Je dost lidí, který maj v hlavě zatemněno. Sám někdy nevím, co mám věřit. Jeden pošuk vykládal, že jeden zabil druhýho a já musel dát překopat půl akru, jen abych dokázal, že -
- (Někdo klepe)
- Mortimer Prominete?
- (Vchází Elena a pan Witherspoon, přísný starší pán s aktovkou)
- Elena (svěže) Dobré jitro, Mortimere!
- Mortimer (který neví, na čem s ní je) Dobré jitro, má drahá!
- Elena To je pan Witherspoon - přišel se seznámit s Teddym.
- Mortimer Ano?
- Elena Pan Witherspoon je ředitelem Šťastného domova.
- Mortimer (dychtivě) Ó, poďte dál, poďte dál, prosím.
- (Podávají si ruce. Mortimer ukazuje na Rooneyho)
- To je komisař...
- Rooney Vrchní komisař Rooney. Jsem rád, že přicházíte, pane řediteli, protože si ho odvedete ještě dneska!
- Witherspoon Nevěděl jsem, že už dnes -
- Elena (vpadá do rozmluvy) Dnes ještě ne.
- Mortimer Podívejte se, Eleno, musím toho spoustu vyřídit. Tak běž zatím domů a já tě pak zavolám.

- Elena (si zaťuká na čelo) Praštěnej! (Odchází k truhle a usedá)
- Witherspoon Netušil jsem, že je to tak neodkladné.
- Rocney Papíry jsou podepsány. Půjde dnes.
(Teddy se vrací z kuchyně a ve dveřích mluví se strážníkem)
- Teddy Naprosté porušení subordinace. Však vy se přesvědčíte, že nejsem žádný jelimánek! (Práskne dveřmi a jde ke stolu) Jedná-li se s prezidentem Spojených států takto, jakpak má tato země vypadat?
- Rocney To je on, pane řediteli.
- Mortimer Okamžik! (Přechází k Teddymu a mluví na něho jako na dítě) Pane presidente! Mám pro vás skvělou novinu. Vaše údobí skončilo.
- Teddy Je už čtvrtého března?
- Mortimer Téměř.
- Teddy (uvožuje) Hm - Ó! - Nyní se mohu vypravit do Afriky na lov divoké zvěře. Vydám se tam bez průtahů. (Kráčí dovnitř pokoje a takřka vrezí do Witherspoona. Pohlédne na něho a vrací se k Mortimerovi) Chce se nastěhovat do Bílého domu dříve, než já se vystěhuju?
- Mortimer Kdo, Teddy?
- Teddy (ukazuje na Witherspoona) Taft!
- Mortimer To není budoucí prezident Taft, Teddy! To je pan Witherspoon - bude tvým průvodcem na cestě Afrikou.
- Teddy (potřásá nadšeně rukou Witherspoonovi) Bašta! Bašta! Jdu pro výzbroj! (Jde ke schodišti)

(Marta a Abby se objeví při posledních slovech na schodišti a scházejí dolů)

Kdyby přišli safari, ať počkají.

(Když míjí tety na schodišti, podává každé z nich ruku, ale pokračuje v chůzi)

Sbohem, teto Abby, sbohem, teto Marto!
Odjíždím právě do Afriky - není to kolosální? (Došel k odpočívadlu) Útokem útok. (Řítí se dál na schody a zmizí)

(Tety pod schodištěm)

Mortimer

Dobré jitro!

Marta

Ó, máme tady hosty!

Mortimer

(ukazuje na Rooneyho) Komisař Rooney.

Abby

(jde k němu a podává mu ruku) Vítám vás, pane komisaři. Víte, že vůbec nevypadáte jako nafrněnej pukavec, jak to o vás říkají vaši podřízení?

Mortimer

Pan komisař přišel - víte přece, že Teddy v noci zase troubil?

Marta

Ano. Hodláme si s ním přísně promluvit!

Rooney

Je to trochu vážnější, slečno Brewsterová!

Mortimer

(odvádí tety k Witherspoonovi, který u stolu vyndává z aktovky nějaké papíry)
A nyní vás seznámím s pane Witherspocnem, ředitelem Šťastného domova.

Abby

Á, pan Witherspocn, dobrý den.

Marta

Přišel jste poznat Teddyho?

Rooney

(trochu zostra) Přišel ho vzít s sebou.

(Tety se otočí tázavě k Rooneymu)

- Mortimer (snaže se to pro ně udělat tak lehké, jak to jen jde) Tětičky, policie si přeje, aby se tam Teddy uchýlil už dnes.
- Abby Dnes ? Ó ne -
- Marta (stojí za Abby) Ne, dokud jsme obě naživu!
- Rooney Lituju, slečno Brewsterová, ale je to nevyhnutelné. Papíry jsou už podepsané a pan ředitel si ho odveze.
- Abby To nedovolíme. Slibujeme vám, že mu tu trumpetu vezmeme.
- Marta Nikdo nás od Teddyho neodtrhne.
- Rooney Je mi líto, dámy, ale zákon je zákon. Sám to podepsal a půjde.
- Abby Dobře. Půjde-li on, půjdeme taky.
- Marta Ano, musíte nás vzít s ním.
- Mortimer (který si uvědomí, že by to bylo nejlepší řešení) Nu, proč ne ?
- Witherspoon (Mortimerovi) Je to od nich velmi dojemné, že ho nechtějí opustiti. Ale je to vyloučeno. Nesmíme u nás přijmout duševně zdravé.
- Marta (obracejíc se k Witherspoonovi) Pane Witherspoone, necháte-li nás tam žít s Teddym, vzpomeneme ve své vůli na šťastný domov ne zrovna malou částkou!
- Witherspoon Nu, bůh milý ví, že by nám přišel větší peněžitý obnos velmi vhod, ale, obávám se -
- Rooney Dívejte se na to rozumně, dámy! Já tu například ztrácím zbytečně celé dopoledne a mám přitom tolik důležitého na práci.

Nezapomínejte, v Brooklynu jsou také ještě v r a ž d y, které se musí rozřešit.

Mortimer

Ano. (Vzpamatuje se) Opravdu ?

Rooney

A pak nejde jenom o to noční troubení a že mají z něho sousedů strach - ale mohlo by dojít ještě k něčemu horšímu. Dříve nebo později by na nás mohli žádat, abysme začli kopat ve vašem sklepeč.

Abby

V našem sklepeč ?

Rooney

Ano - váš synovec roztrušuje, že prej je tam třináct mrtvol!

Abby

Ale v našem sklepeč je třináct mrtvol!

(Spadá znechuceně)

(Rooney vypadá znechuceně.

Mortimer klidně přechází směrem ke sklepu)

Marta

Jestli je to kvůli tomu, že Teddy má jít pryč, pojedte s námi dolů a my vám to dokážeme.

Abby

Je tam jeden - pan Spenalzo, který tam nepatří a který musí pryč. Ale ostatních dvánáct jsou všechno naši páni.

(Odchází za Martou směrem ke sklepu)

Mortimer

Pochybuju, že by se pan komisař chtěl skutečně obtěžovat do sklepa. Vypravoval mi, že vloni musil dát nadarmo prokopat půl akru, že ano ?

Rooney

Jo, jo !

Abby

(Rooneymu) Ó, u nás byste nemusil nic rozkopávat. Broby jsou všechny přesně označeny. Každou neděli tam nosíme květiny.

Rooney

Květiny. (Přistoupí k Abby a pak se otočí

k Witherspoonovi, ukazuje přitom na obě dvě) Řediteli - nemyslíte, že byste mohl s dobrým svědomím umístit ty dvě dámy ?

Witherspoon Nu já -

Abby (Rooneymu) Jen pojďte s námi, my vám hroty ukážem.

Rooney Mně stačí vaše slovo! - Ale nemám opravdu čas na takové žertíky. Tak co říkáte, řediteli ?

Witherspoon Nu, musely by podepsat listinu, že svolují.

Mortimer Teddy je už podepsal. Snad by je mohly také podepsat.

Witherspoon Ovšem.

Marta (usedá ke stolu na židli, kterou pro ni Witherspoon vytahuje) Když budu zase s Teddyn, tak vám všechno podepíšem. Máte formuláře s sebou ?

Abby (usedá také ke stolu, Mortimer pro ni odtahuje židli) Ano, kdepak je máte ?

(Witherspoon otvírá aktovku a vytahuje formuláře. Klein přichází z kuchyně)

Klein Už přichází k sobě, pane komisaři.

Abby Dobré jitro, pane Kleine.

Marta Vy jste tady také, pane Kleine?

Klein Ano. Brophy a já máme vašeho druhého synovce v kuchyni.

Rooney Tak jim to dejte oběma podepsat, řediteli, ať to mám z krku. (Jde ke kuchyni, vrtí hlavou a mumlá pro sebe) Třináct mrtvol!

(Klein vyjde ze ním. Mortimer podává Abby plnicí pero. Witherspoon je podává Martě)

Witherspoon (ukazuje) Kdybyste to laskavě tady podepsala.

(Marta podpisuje)

Mortimer Tady, tetičko Abby.

(Abby se podepíše)

Abby Upřímně řečeno, nijak nelituji, že jdem z Brooklynu. Už to není to, co to bývalo.

Marta Pomysli si, mít zase trávník před okny.

(Einstein přichází shora s kufrem v ruce. Cestou si rychle vezme kloubek z vřesáku)

Witherspoon Bože, na něco jsme zapomněli!

Marta A nač?

Witherspoon Potřebujem ještě podpis lékaře.

Mortimer (zablédne Einsteina, který se chystá proklouznout ven) Doktore Einsteine! Pojďte sem! Podepsal byste nám laskavě tyto papíry?

Einstein Promiňte, musím - - -

Mortimer (jde k němu) Jen poďte, poďte, doktore! Dnes v noci to chvíli vypadalo, že na mně chce doktor provést také nějakou operaci.

(Einstein odkládá kufřík a kloubek mezi dveře)

Tak poďte, pane doktore, a tady se nám pěkně podepíše.

(Einstein podepisuje oba formuláře. Rooney a Klein se vracejí z kuchyně. Rooney jde k telefonu a vytáčí, Klein je poblíž kuchyňských dveří)

Abby Ten doktor odchází ?

Einstein (při podpisování) Myslím, že je nejvyšší čas.

Marta Nepočkáte na Jonatana ?

Einstein Já nejdu tam, kam on.

(Mortimer zahlédne Elenu na truhle a jde k ní)

Mortimer Halo, Eleno, jsem rád, že tě vidím. Zdržíš se ještě, víd ?

Elena Ještě a porád, neboj !

(Mortimer se vrací za Martinu židli, Rooney mluví do telefonu)

Rooney Halo, Maku - tedy Rooney! Dopadli jsme toho muže, co na něj Indiana vydala zatykač. Je tam taky popis jeho společníka - u mne na stole - přečti mi to, prosím tě!

(Einstein vidí Rooneyho u telefonu. Chce zmizet do kuchyně, ale před ní stojí Klein. Vrací se zpátky ke stolu a čeká schlíple, až ho čepnou. Rooney opakuje popis, jak ho slyší z telefonu, a dívá se přitom nevidomě na Einsteina)

Kolem čtyřiapadesáti - výška sto šedesát centimetrů - váha sedmdesát kilo - modré oči - mluví s německým přízvukem - vydává se za lékaře. Děkuju, Maku!

(Zevěšuje. Witherspoon k němu přistupuje s papíry v ruce)

Witherspoon Už je všechno v pořádku, tedy doktor to stvrdil svým podpisem.

Rooney (jde k Einsteinovi a potřásá mu rukou) Děkuju vám, pane doktore! To jste nám vytrh trn z Brooklynu.

(Rooney a Klein odcházejí do kuchyně. Einstein stojí okamžik jako přimrazen, pak popadne kufr a klobouk a řítí se ven. Tety vstanou a dívají se za ním. Abby zavírá dveře)

- Witherspoon (u stolu) Pane Brewstere, teď to ještě podepíšete vy jako nejbližší příbuzný.
- (Tety si něco šeptají, když Mortimer podpisuje)
- Mortimer Milerád! Tedy ?
- Witherspoon Ano!
- Mortimer A máme to kompletní, doufám - a legální.
- Witherspoon Jak to má být.
- Mortimer (s úlevou) Tak, drahé tetičky, teď se vám už nemůže nic stát.
- Witherspoon (tetám) Kdy myslíte, že se budete moci vydat na cestu ?
- Abby Neměl byste, pane Witherspoone, zajít nahoru za Teddym a poradit mu, co si má vzít s sebou ?
- Witherspoon Nahoru ?
- Mortimer Dovedu vás tam!
- Abby (ho zarazí) Ne, ty zůstaň tady. Chceme ještě s tebou něco probrat - (Witherspoonovi) Ano, pane Witherspoone, nahoru a potom doleva!
- (Witherspoon položí aktovku na pohovku a jde nahoru. Tety ho sledují očima, zatímco mluví k Mortimerovi)
- Marta Nuže, Mortimere, teď až se odstěhujeme, tento dům bude jen tvůj.

- Abby Ano, můj drahý! Přejeme si, abys tu bydlil.
- Mortimer Ne, teto Abby! Je tu kolem moc vzpomínek.
- Marta Buďteš potřebovat domov, když se s Elenou vezmete!
- Mortimer To všechno je ještě ve hvězdách!
- Elena (vstane a přejde k Mortimerovi) V žádných hvězdách! Vezmeme se a rychle!
- (Witherspoon zatím zašel úplně)
- Abby Mortimere - Mortimere, máme ještě jednu velikánskou starost!
- Mortimer Věak se vám ve šťastném domově bude líbit!
- Marta Jistě, jistě! Už se obě na to těšíme - a právě proto bychom nerady, aby něco neklapalo.
- Abby Co kdyby chtěli ty podpisy ověřovat?
- Mortimer Bez starosti! Ani je nenapadne shánět doktora Einsteina. Ani by to neuměli!
- Marta Nejde o jeho podpis. Jde o tvůj!
- Abby Chápeš, podepsal ses jako nejbližší příbuzný.
- Mortimer Ovšem, proč ne?
- Marta Víš, drahý hochu, je tu něco, co jsme ti namínily nikdy říci. Ale teď jsi dospěl v muže - a pak, Elena má také právo to vědět. Víš, můj milý - ty vlastně nejsi opravdický Brewster!

(Mortimer a Elena na ni vyjeveně zírají)

- Abby Tvá matka k nám přišla jako kuchařka - a ty ses narodil za tři měsíce nato. Byla

taková mlá - a uměla tak dobře vařit, že jsme o ni nechtěli přijít - a tak se s ní náš bratr oženil.

Mortimer Já - nejsem - opravdický - Brewster ?

Marta Nebor si to tak k srdci - můj drahý !

Abby A na vešich citech k němu se tím doufám nic nezmění, Eleno !

Mortimer (se otočí zvolna k Eleně. Zvýšeným hlasem)
Eleno, slyšela jsi ? Pochopilas ! Já jsem levoboček !

(Elena mu padne do náručí. Obě tety se na ně dívají, potom Marta odchází ke kuchyni)

Marta Ale teď už musím udělat snídani.

Elena (táhne Mortimera ke dveřím, otvírá je)
Mortimer půjde k nám ! Tatínek jel do Filadelfie a my dvě budeme snídat spolu !

Mortimer Ano, potřebuju černou kávu, ale smrtáka. To byla noc !

Abby Řekla bych, že by ti spíš prospěla postel.

Mortimer (se podívá po očku na Elenu) A to francouzská, teto !

(Obě tety se vrací za sebou)
(Odejdou a zavírají za sebou.)

(Witherspoon se objeví na schodišti, nese dva kanystry. Začíná sestupovat se schodů, když za ním přibíhá Teddy s velkým pádlem pro kance. Jde v tropickém úboru a na zádech má tlumok)

Teddy Okamžik, Witherspoone, vezměte tohle s sebou !

(Vrečí se a mizí, zatímco Witherspoon sejde dolů a pokládá kanystry na pohovku. Pádlo opírá

o stěnu. Současně vstupují Rooney a oba strážníci s Jonatanem uprostřed. Jonatan má už na zápěstí želízka. Rooney vchází první)

- Rooney Nepotřebujeme volat vůz, mám svůj venku.
- Marta Och, ty už jdeš, Jonatane?
- Rooney Ano, vrací se do Indiany! Čekaj tam na něj a budou o něj do smrti pečovat. Tak jdeme!
- Abby To mám radost, že máš kam jít!
- Marta My se také stěhujeme!
- Abby Ano, do šťastného domova.
- Jonatan Tak tady už žádný Brewster nikdy nebude ?
- Marta Ledaže by chtěl Mortimer.
- Jonatan A proč vlastně ten dům neodkážete kostelu ?
- Abby To nás nikdy nenspedlo.
- Jonatan Koneckonců má p r á v o , aby byl pokračováním hřbitova!
- Rooney Tak už dost té zábavy. Mám taky jinou práci!
- Jonatan (musí mít poslední slovo) Sbohem, tetičky! Nebudu mít asi už příležitost zvýšit svůj rekord. Ale aspoň mám tu útěchu, že vy také ne. Je to nerozhodně - dvanáct dvanáct pro obě strany.

(Jonatan odchází se strážníky, tety se dívají za ním. Witherspoon přešel k oknu a stojí klidně, dívaje se ven zády k tetám)

Marta (jde ke dveřím, aby je zankla) Jonatan měl už jako hoch ošklivou povahu - nikdy nesnášel, aby ho někdo předčil. (Zavírá)

Abby (se otočí zvolna k oknu, když mluví)
Přála bych si, abychom mu mohly dokázat, že není tak rezaný, jak si myslí!

(Pohlíží na Witherspoona a bedlivě ho studuje. Marta se otočí ode dveří a vidí, jak Abby zkoumavě prohlíží Witherspoona)

(Abby sladce) Pane Witherspoone!

(Witherspoon se otočí a dívá se na ně)

Máte v Šťastném domově také svou rodinu ?

Witherspoon Žádnou nemám...

Abby Ó - - -

Marta (přibližující se) Patrně všichni v Šťastném domově jste jedna rodina, že ?

Witherspoon Naprosto nikoliv - víte, jako představený takového ústavu musím zachovávat přísnou rezervovanost.

Abby Ale to si musíte připadat často velmi osamělý!

Witherspoon To je pravda. Ale povinnost je povinnost.

Abby (se otočí k Martě) Marto -

(Marta pochopí a jde do příborníku pro láhev vína. Láhev v levé půlce kredence je prázdná. Vrací ji a z druhé půlky vytahuje plnou. Přináší ji na stůl se sklenicí)

Když už s námi pan Witherspoon nechce posnídat, mohly bychom mu alespoň nabídnout skleničku bezinkového vína!

Witherspoon (přísně) Bezinkové víno ?

Marta Náš vlastní domácí výrobek !

Witherspoon (trochu roztává) Nu, děkuju. (Opět přísně) Ovšem, v Štastném domově budou naše vztahy na formální bázi, - ale dokud jsme tady -

(Usedá na židli u stolu, Marta mu nalévá. Abby stojí vedle ní)

V dnešní době domácí bezinkové víno je velká vzácnost. Když mi je kdosi před lety nabídl, myslil jsem věru, že to byla poslední sklenice bezinkového vína.

Abby A jak vidíte - nebyla poslední!

Marta (mu podává sklenici) Až teprve u nás !

(Witherspoon zdvihá sklenici, připije je tetám na zdraví, pak ji nese k ústům, ale opona spadne dřív, než se může napít. Až se ozve potlesk a opona se znovu zvedne, vylézá ze sklepa husím pochodem d v a n á c t obstarožních pánů, staví se do řady a uklání se)

O p o n a

Joseph Keselring JEZINKY BEZINKY. Z anglického originálu
Arsenic and Old Lace přeložily Zdenka Werichová a Marie
Fantová - Breinlová. Upravil Jan Werich. Odpovědná redak-
torka Věra Šedá. Rozmnožila DILIA v Praze v červnu 1967
jako rukopis (výr. č. 3095/67)

F-07 70234